

ΕΡΓΑΤΕΣ: Υπερασπίστε τους Αγρότες! Δείξτε τη Δύναμή σας!

Η χώρα έχει καθλωθεί από τον μαζικό αγώνα των αγροτών, έναν αγώνα που είναι προς το συμφέρον όλης της εργατικής τάξης και των καταπιεσμένων μαζών να στηρίξουν. Από τις 30 Νοέμβρη, μικρομεσαίοι αγρότες και κτηνοτρόφοι έχουν ξεκινήσει έναν δίκαιο αγώνα ενάντια στην εξαθλίωση που βιώνουν, καθώς και στη συνεχιζόμενη αποδιάρθρωση της αγροτικής παραγωγής. Οι αγρότες έχουν παρατάξει χιλιάδες τρακτέρ σε μπλόκα σε όλη τη χώρα, με όλο και περισσότερους να εντάσσονται καθημερινά στον αγώνα. Έχουν διακόψει την κυκλοφορία σε πολλές περιοχές, συμπεριλαμβανομένων των εθνικών οδών που συνδέουν την Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη και με το λιμάνι της Ηγουμενίτσας, καθώς και με τα σύνορα με την Τουρκία – κομβικές εμπορικές αρτηρίες προς τις βαλκανικές χώρες κτλ. Στην Κρήτη, πτήσεις ακυρώθηκαν και καθυστέρησαν όταν ομάδα αγροτών εισήλθε στο αεροδρόμιο του Ηρακλείου. Επίσης, μπλόκαραν το λιμάνι του Βόλου και απέκλεισαν τελωνεία.

Αυτό που τους έβγαλε στον δρόμο ήταν οι καθυστερήσεις στις πληρωμές αγροτικών ενισχύσεων από την κυβέρνηση. Πέρα από την έλλειψη χρηματοδότησης, οι αγρότες και οι κτηνοτρόφοι αντιμετωπίζουν και επιδημία ευλογιάς των αιγοπροβάτων, που έχει οδηγήσει στη σφαγή εκατοντάδων χιλιάδων ζώων. Η άρνηση της κυβέρνησης να προμηθεύσει εμβόλια και η κακή διαχείριση του ιού έχουν αποδεκατίσει τα κοπάδια. Ταυτόχρονα, οι βασικές αγροτικές περιοχές της Θεσσαλίας που καταστράφηκαν από την καταιγίδα «Daniel» το 2023, δεν έχουν δει ουσιαστική βελτίωση και έχουν αφεθεί στην τύχη τους.

Αυτά, σε συνδυασμό με το σκάνδαλο του ΟΠΕΚΕΠΕ, το οποίο για άλλη μια φορά αποκαλύπτει τη διαφθορά της κυβέρνησης και του αστικού πολιτικού συστήματος, έχουν εξοργίσει τους αγρότες, που κατέβηκαν στους δρόμους για να υπερασπιστούν τις ζωές τους. Αγωνίζονται για: μείωση του κόστους παραγωγής (αφορολόγητο πετρέλαιο, πλαφόν στην τιμή του ρεύματος, κατάργηση του ΦΠΑ σε εφόδια κ.α.), άμεση καταβολή όλων των οφειλόμενων ενισχύσεων και επιδοτήσεων από τον ΟΠΕΚΕΠΕ, πλήρη και δίκαιη αποζημίωση για ζημιές σε καλλιέργειες και ζωικό κεφάλαιο, αλλαγή του κανονιστικού πλαισίου ώστε να καλύπτεται το 100% των φυσικών καταστροφών, και καθιέρωση κατώτατων εγγυημένων τιμών για τα προϊόντα τους.

Στην καρδιά της εξαθλίωσης των αγροτών – όπως και για όλα τα άλλα στη χώρα – βρίσκεται η βάνουση επίθεση των μέτρων λιτότητας που επιβλήθηκαν από τους ιμπεριαλιστές της ΕΕ/ΔΝΤ, με τη συνεργασία όλων των ελληνικών κυβερνήσεων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα τη μαζική διείσδυση ξένου κεφαλαίου στην ιδιοκτησία γης, ιδιωτικής και δημόσιας. Τεράστιες εκτάσεις γης έχουν παραχωρηθεί σε διεθνείς και εγχώριες εταιρείες. Οι ιμπεριαλιστές

κερδοσκόποι ληλατούν τη χώρα μέσω της ΚΑΠ και των κανόνων εμπορίου της ΕΕ, ουσιαστικά καθορίζοντας τι θα παράγουν οι αγρότες, σε ποιες τιμές, τι θα εξάγει και τι θα εισάγει η Ελλάδα και μέσω της ΕΕ επιβάλλουν άμεσους και έμμεσους φόρους στους αγρότες και τον λαό για την αποπληρωμή του χρέους.

Την ίδια στιγμή, οι αμερικανικές βάσεις και η παρουσία των ΗΠΑ στη χώρα ενισχύονται. Για να υπονομεύσουν την Κίνα στο λιμάνι του Πειραιά, οι ΗΠΑ επιδιώκουν τώρα να αγοράσουν τα λιμάνια της Ελευσίνας και του Βόλου. Όλα αυτά υπονομεύουν την εθνική κυριαρχία και εντείνουν την υποδοούλωση της χώρας στις ΗΠΑ/ΕΕ. Οι αστοί λακέδες βοηθούν τους ιμπεριαλιστές, ελπίζοντας να αρπάξουν ό,τι μπορούν, πλουτίζοντας σε βάρος αγροτών και εργατών.

Η κυβέρνηση, απέναντι στις αγροτικές κινητοποιήσεις, απάντησε με άγρια καταστολή, συλλήψεις και διώξεις. Στην Κρήτη, αγρότες πυροβολήθηκαν με πλαστικές σφαίρες – αν και η αστυνομία το αρνείται – και κατηγορούνται για σύσταση εγκληματικής οργάνωσης. Ταυτόχρονα, οι δημοσκοπήσεις δείχνουν πτώση των ποσοστών της κυβέρνησης, ενώ πολλοί βουλευτές της δυσανασχετούν με τον Μητσοτάκη, φοβούμενοι το πολιτικό κόστος. Η κυβέρνηση, ενώ στέλνει τα ΜΑΤ εναντίον των αγροτών, ταυτόχρονα προσπαθεί ανεπιτυχώς να «αποκλιμακώσει» την κατάσταση. Επιχειρεί να διασπάσει το κίνημα προσφέροντας ξεχωριστές συναντήσεις, όπως στους αγρότες της Κρήτης, και χρησιμοποιεί διάφορα τεχνάσματα, ακόμη και να στρέψει τον πληθυσμό ενάντια στους αγρότες. Αυτό που φοβάται είναι η ένταξη ευρύτερων δυνάμεων στον αγώνα, και ιδιαίτερα του προλεταριάτου.

Ωστόσο, αυτό γύρισε μπούμερανγκ για την κυβέρνηση, με τους αγρότες να κλιμακώνουν τον αγώνα και να δηλώνουν ότι θα παλέψουν μέχρι να ικανοποιηθούν τα αιτήματά τους. Ταυτόχρονα, το 76% του πληθυσμού στηρίζει τα αιτήματα των αγροτών, αν και το 46% διαφωνεί με τις μεθόδους, δηλαδή τα μπλόκα. Μαθητές σε ορισμένες αγροτικές περιοχές έκαναν καταλήψεις υπερασπιζόμενοι τους γονείς τους. Είναι αναπόφευκτο μεγάλα τμήματα του πληθυσμού να υπερασπίζονται τους αγρότες εφόσον και αυτοί βιώνουν τις ίδιες άθλιες συνθήκες: υψηλό κόστος ζωής, διπλάσιες τιμές σε φρούτα και λαχανικά, αύξηση 50% στην τιμή του βοδινού κρέατος, αδυνατώντας να βγάλουν τον μήνα.

Αυτός ο Αγώνας Εμπεριέχει Τόσο μια Ευκαιρία Όσο και Έναν Κίνδυνο

Αυτό που δημιουργεί μια δύσκολη κατάσταση για μια προοδευτική έκβαση του αγώνα είναι το γεγονός ότι ξεσπά σε μια περίοδο που το προλεταριάτο και το εργατικό κίνημα συνολικά είναι αποδυναμωμένα. Αυτό είναι αποτέλεσμα μεγάλων ηττών, όπως τα Τέμπη, η 13ωρη εργασία, οι

ιδιωτικοποιήσεις, η αύξηση των θανάτων των εργατών στη δουλειά τους κ.α. Όλα αυτά έχουν οδηγήσει σε απογοήτευση στις γραμμές των εργαζόμενων και του προλεταριάτου, ιδιαίτερα τα Τέμπη, λόγω της πολιτικής της ηγεσίας του.

Ωστόσο, υπάρχει μια αντίφαση. Υπάρχει κινητικότητα στο προλεταριάτο. Υπήρξαν μεμονωμένες απεργίες, το ΠΑΜΕ οργανώνει μαχητικές κινητοποιήσεις, ενώ στις 16 του μήνα πραγματοποιούνται διαδηλώσεις και απεργίες ενάντια στον κυβερνητικό προϋπολογισμό. Παρότι κάποια Εργατικά Κέντρα και σωματεία έχουν εκφράσει αλληλεγγύη συμμετέχοντας στα μπλόκα, το προλεταριάτο δεν έχει παίξει ακόμη καθοριστικό ρόλο, ιδιαίτερα στις πόλεις. **Το ερώτημα είναι γιατί είναι θεμελιώδης ο ρόλος της εργατικής τάξης;**

Για να μπορεί κανείς να απαντήσει σε αυτό το ερώτημα, πρέπει να κατανοήσει ποια είναι η θέση των αγροτών σε σχέση με το προλεταριάτο και την αστική τάξη. Αναμφίβολα, οι αγρότες έχουν δείξει μεγάλη μαχητικότητα και αποφασιστικότητα παλεύοντας για τα αιτήματά τους. Ωστόσο, πρέπει να είναι σαφές ότι, λόγω της θέσης τους, **δεν μπορούν** να παίξουν ανεξάρτητο πολιτικό ρόλο. Ως μικροαστοί παραγωγοί δεν έχουν ένα κοινό ταξικό συμφέρον, όπως οι εργάτες ή οι καπιταλιστές, που είναι οι μόνες δύο τάξεις που έχουν ανεξάρτητη, σαφή και συνεκτική πολιτική στάση. Αυτό που χαρακτηρίζει τους αγρότες και γενικότερα τη μικροαστική τάξη είναι η οικονομική εξάρτηση και η κοινωνική ετερογένεια. Μπορούν να συμμετέχουν στην παραγωγή εμπορευμάτων για κέρδος ή να παλεύουν για την επιβίωσή τους ενάντια στην εξαθλίωση που τους επιβάλλει το κεφάλαιο, και όλα τα ενδιάμεσα στάδια. Αυτή ακριβώς η θέση τοποθετεί τους αγρότες σε μια αντιφατική κατάσταση και καθιστά αδύνατη την ανάπτυξη μιας δικής τους πολιτικής γραμμής, αναγκάζοντάς τους τελικά να **ακολουθήσουν είτε την αστική τάξη είτε το προλεταριάτο**. Εδώ βρίσκεται ταυτόχρονα η ευκαιρία και ο κίνδυνος.

Για να έχει ο αγώνας προοδευτική έκβαση προς όφελος όλων των καταπιεσμένων, το προλεταριάτο δεν πρέπει **μόνο** να στηρίζει και να συμμετάσχει στον αγώνα των αγροτών, αλλά να κινητοποιηθεί ως **ανεξάρτητη δύναμη στην κεφαλή του κινήματος**. Τι σημαίνει αυτό συγκεκριμένα; Το προλεταριάτο στις αγροτικές περιοχές πρέπει να κινητοποιηθεί και να απεργήσει ώστε να σταματήσει τη βιομηχανική παραγωγή τροφίμων και τη μεταφορά αγροτικών προϊόντων. Όταν οι αγρότες επιχειρούν να μπλοκάρουν τα λιμάνια, λέμε ότι το προλεταριάτο πρέπει να τα κλείσει για λογαριασμό τους. Αυτή η οργανωμένη εργατική δύναμη πρέπει να συμμετέχει στα μπλόκα και να υπερασπιστεί τους αγρότες και κατά της καταστολής. Έτσι μπορεί να αναδειχτεί η κοινωνική δύναμη του προλεταριάτου, δείχνοντας την ισχύ του. Δείχνοντας στους αγρότες και στον πληθυσμό ότι είναι στο προλεταριάτο που πρέπει να βασίζονται: **η μόνη τάξη που μπορεί πραγματικά να προωθήσει την πάλη κατά των καταπιεστών**.

Αν ο αγώνας διεξαχθεί με αυτόν τον τρόπο δίνει τη δυνατότητα στους εργαζόμενους να βγουν από το αδιέξοδο στο οποίο βρίσκονται. Παλεύοντας για την υπεράσπιση των αγροτών, τόσο οι εργάτες όσο και οι αγρότες μπορούν να βρεθούν σε καλύτερη θέση για να αντισταθούν στις τρέχουσες και μελλοντικές επιθέσεις.

Αυτό είναι που πρέπει να κάνουν το ΠΑΜΕ, τα σωματεία και οι ομοσπονδίες για να προωθηθεί ο αγώνας. Καλούμε όλους τους εργάτες να παλέψουν γι' αυτή την προοπτική μέσα στα σωματεία και στους χώρους δουλειάς τους. Το ΚΚΕ υπερασπίζεται τους αγρότες, προβάλλοντας σωστά αιτήματα, καλώντας σε ενότητα εργατών και αγροτών και

σε κλιμάκωση του αγώνα. Ωστόσο, το ΚΚΕ, παρότι έχει ισχυρές ρίζες στην εργατική τάξη, κάνει το ελάχιστο αυτού που πρέπει να γίνει για να προχωρήσει ο αγώνας. Αν είναι σοβαρό στις εκκλήσεις του, θα πρέπει να τις κάνει πράξη κινητοποιώντας την εργατική του βάση και πιο σημαντικά θέτοντας τους εργάτες στην κορυφή του αγώνα.

Επίσης μπαίνοντας η εργατική τάξη επικεφαλής θα υπονομεύσει τις δεξιές δυνάμεις που επιχειρούν να εκμεταλλευτούν την κατάσταση. Και εδώ ακριβώς βρίσκεται ο κίνδυνος. Ήδη, ο Καραμανλής και ο Σαμαράς κάνουν κινήσεις «στήριξης» των αγροτών, με τον δεύτερο να δηλώνει ότι «οι αγρότες δεν διαμαρτύρονται μόνο για καθυστερήσεις, και τα απίστευτα σκάνδαλα. Διαμαρτύρονται κυρίως για το αβέβαιο μέλλον της παραγωγής τους. Δηλαδή για το μέλλον των παιδιών τους». Άλλες αντιδραστικές δυνάμεις, όπως η Ελληνική Λύση και αξιωματικοί του στρατού, έχουν επίσης δηλώσει στήριξη στους αγρότες, όπως και αστυνομικοί, απόστρατοι και μη. Αυτά είναι δυσοίωνα, ειδικά με βάση τη διεθνή κατάσταση. Αν το προλεταριάτο δεν παρέμβει μπαίνοντας επικεφαλής και οι αγρότες ηττηθούν, υπάρχει κίνδυνος οι αγρότες όπως και άλλοι να στραφούν σε αντιδραστικές δυνάμεις.

Υπάρχει το ενδεχόμενο συμφωνίας με την κυβέρνηση, να καταβληθούν τα χρήματα και να ικανοποιηθούν ορισμένα αιτήματα. Οι φτωχοί και μεσαίοι αγρότες πρέπει να αποσπάσουν ό,τι μπορούν. Ωστόσο, θα παραμείνουν υπό την επιρροή της αστικής τάξης που τους οδήγησε σε αυτή την εξαθλίωση. Η απάντηση βρίσκεται σε μια συμμαχία αγροτών και προλεταριάτου, ανεξάρτητη από κάθε αστική δύναμη.

Αναπόσπαστο μέρος αυτού του αγώνα, όπως και κάθε αγώνα, είναι να αντληθούν τα διδάγματα από τις προηγούμενες ήττες, ως προετοιμασία για το μέλλον. Ο βασικός λόγος που χάθηκαν οι αγώνες του 2015, των Τεμπών και άλλοι, είναι ότι η ηγεσία του ΚΚΕ αρνήθηκε να θέσει στο επίκεντρο την πάλη κατά της ιμπεριαλιστικής υποδούλωσης από ΗΠΑ/ΕΕ – που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής αστικής τάξης. Αυτό είναι θεμελιώδες, γιατί είναι η αντίσταση σε αυτή την εξαθλίωση και την εθνική ταπείνωση, καθώς και οι προσδοκίες για γη, δημοκρατία και οικονομική ανάπτυξη, που ωθούν τον αγώνα των μαζών των εργατών και των αγροτών προς τα εμπρός, προσδίδοντας στα πιο βασικά αιτήματά τους έναν εκρηκτικό χαρακτήρα. Απαραίτητη προϋπόθεση είναι αυτός ο αγώνας να διεξαχθεί με ταξική ανεξαρτησία, ενάντια σε κάθε αστική δύναμη που θα προσπαθήσει να προβληθεί ως «απελευθερωτής», όπως έκανε ο ΣΥΡΙΖΑ το 2015. Σε αυτό το πρόγραμμα έγκειται ο αγώνας για την ένωση των μαζών ενάντια στον κοινό τους εχθρό. Η πάλη για έξοδο από την ΕΕ και το ευρώ, για διαγραφή του χρέους και κατάργηση των μνημονίων, αποτελεί προϋπόθεση για τη βελτίωση των βασικών αναγκών των μαζών.

- **Εργάτες δείξτε τον δρόμο! Για συμμαχία αγροτών και εργατών!**
- **Καμία συμμαχία με αστικές δυνάμεις και το κράτος! Οι αξιωματικοί του στρατού και οι αστυνομικοί δεν είναι φίλοι των εργατών και των αγροτών!**
- **Κάτω η καταστολή! Να πέσουν όλες οι κατηγορίες!**
- **Κατάργηση των έμμεσων και άμεσων φόρων!**
- **Επιτροπές εργατών και φτωχών αγροτών για τον έλεγχο των τιμών και της διανομής τροφίμων!**
- **Οι τεράστιες εκτάσεις εκκλησιαστικής γης θα πρέπει να διατεθούν στους αγρότες για την αντιμετώπιση των ελλείψεων τροφίμων και την ανακούφιση της οξυμένης επισιτιστικής κρίσης!**